

**Об'єктитопоніміки м. Харкова,
перейменовані на виконання Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного
(нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки»**

№	Попередня назва	Тип	Район міста	Нованазва	Обґрунтування
1	<p>Богунського</p> <p>Антоній Савович Шарій-Богунський (1899-1919) – командир 1-го українського радянського (Богунського) полку (1918-1919) Червоної армії, учасник встановлення радянської влади в Україні.</p>	вул.	Фрунзенський	Павла Скоропадського	<p>Скоропадські — видатний український козацький рід XVII— XX століття. Сім'я дала Україні двох гетьманів — Івана Скоропадського (поч. 18 ст.) і Павла Скоропадського (поч. 20 ст.), відомих державних діячів і меценатів.</p> <p>Скоропадський Павло Петрович (1873-1945) – український військовий і політичний діяч, Отаман Вільного козацтва (1917), Гетьман Української Держави (1918). Домігся приєднання до Харківської губернії 11 повітів Воронезької і Курської губерній, домагався приєднання Криму до Української держави. Гетьман П.Скоропадський підписав рішення про заснування Української Академії наук, Українських державних університетів у Києві та Кам'янець-Подільському, державних архівів, бібліотек, театру, оркестру тощо.</p> <p>Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті» від 09 квітня 2015 року та Указу Президента України № 17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій</p>

					Української революції 1917 – 1921 років» від 22 січня 2016 року.
2	Богунського	пров.	Фрунзенський	Олександра Натієва	<p>Натієв Олександр Георгійович (1873 —1919) — український військовий діяч, генерал-хорунжий Армії УНР та Української Держави.</p> <p>З середини лютого 1918 р. — інспектор артилерії Окремого Запорізького загону військ Центральної Ради. З 03.03.1918 р. — начальник Окремої Запорізької бригади (згодом — Окремої Запорізької дивізії) Армії УНР, згодом — Армії Української Держави. З 20.05.1918 р. — генеральний хорунжий.</p> <p>Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті» від 09 квітня 2015 року та Указу Президента України № 17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917 – 1921 років» від 22 січня 2016 року.</p>
3	Василевської Ванди	в'їзд	Червонозаводський	Старшинський	Старшина (генеральна старшина) – вища державна адміністрація в Гетьманщині та Запорозькій Січі у 16-18 ст.
4	Василевської Ванди Василевська Ванда Львівна (1905-1964) – польська та радянська письменниця, громадська діячка, член	вул.	Червонозаводський	Гетьманська	Гетьман – назва вищих воєначальників у таких державних і військово-державних утвореннях, як Велике князівство Литовське, Королівство Польське, Річ Посполита та Військо Запорозьке Низове

	ВКП(б), учасниця встановлення радянської влади в Західній Україні (1939-1940)				(Гетьманщина).
5	Василевської Ванди	пров.	Червонозаводський	Січовий	Січ (Запорізька Січ) – адміністративний та військовий центр запорозького козацтва.
6	Ганни Хоперська Ганна Петрівна (1893-1920) – революціонерка-більшовик, учасниця встановлення радянської влади на Харківщині	вул.	Червонозаводський	Миколи Міхновського	Міхновський Микола Іванович (19 (31) березня 1873, с. Турівка, Полтавська губернія — 3 травня 1924, Київ) — український політичний і громадський діяч, адвокат, публіцист, автор брошури «Самостійна Україна» - політичної програми з ідеєю української незалежності. Один із засновників Революційної української партії (РУП) – першої української політичної партії в Російській імперії. У 1898-1914 рр. проживав у Харкові, займався адвокатською практикою; у 1912-1913 рр. – член Харківського товариства ім. Квітки-Основ'яненка. Пропозиція спрямована на виконання Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті» від 09 квітня 2015 року та Указу Президента України № 17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917 – 1921 років» від 22 січня 2016 року.

7	<p>Ейдемана Роберта</p> <p>Ейдеман Роберт Петрович (1895-1937) – радянський військовий діяч, учасник встановлення радянської влади в Україні, один з організаторів червоного терору, командувач військами Харківського військового округу, помічник командувач Збройними Силами України і Криму (1921), член Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету.</p>	вул.	Московський	Руслана Плоходька	<p>Плоходько Руслан Володимирович (14.01. 1975 р., м. Харків - 02.05. 2014 р., м. Слов'янськ, Донецька область) – підполковник, командир вертолітної ланки 16-ї окремої бригади армійської авіації. Загинув 02.05. 2014 р. в результаті знищення сепаратистами 2-х вертольотів Мі-24 поблизу м. Слов'янськ.</p>
8	Іванова	вул.	Київський	Василя Стуса	<p>Стус Василь Семенович (1938 —1985) — український поет, перекладач, прозаїк, літературознавець, правозахисник. Один із найактивніших представників українського культурного руху шістдесятників. Герой України (посмертно).</p> <p>Пропозиція у відповідності до ст. 1 та ст. 4 Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті» від 09 квітня 2015 року та Указу Президента України від 04.04.2016 р. № 126/2016 «Про відзначення 40-ї річниці створення Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінських угод».</p>

9	<p>Ізотова Микити</p> <p>Ізотов Микита Олексійович (1902-1951) – шахтар-ударник, засновник ізотовського руху – одного із пропагандистських символів Другої П'ятирічки (1933-1937).</p>	вул.	Київський	Порічкова	<p>Вул. Порічкова /Ізотова Микити/ доповнює топонімічний ансамбль вул. Квітучої, пров. Квітучого, пров. Садового.</p>
10	<p>Клапцова</p> <p>Клапцов Дмитро Іванович (1895-1938) – один з організаторів і керівників Комсомолу на Харківщині, учасник встановлення радянської влади в Україні.</p>	вул.	Холодногірський, Жовтневий	Петра Болбочана	<p>Петро Федорович Болбочан (1883—1919) — український військовий діяч, полковник Армії УНР.</p> <p>Випускник Чугуївського піхотного юнкерського училища (1909). У 1918 р. командував Запорізьким корпусом армії УНР, який був основною силою українських військ на Харківщині.</p> <p>Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті» від 09 квітня 2015 року та Указу Президента України № 17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917 – 1921 років» від 22 січня 2016 року.</p>
11	<p>Козлова</p> <p>Козлов Іван Андрійович (1888-1957) – радянський партійний діяч, член</p>	вул.	Холодногірський	Житомирська	<p>Житомир – місто в Україні, обласний центр.</p> <p>Вул. Житомирська /Козлова/ доповнює топонімічний ансамбль вул. Вітебської, вул. Кам'янець-Подільської,</p>

	більшовицького підпілля у Харкові та Севастополі (1917-1919), учасник встановлення радянської влади в Україні.				вул. Гомельської, вул. Білоруської, вул. Балтійської.
12	Колгоспна Колгосп (від скорочення — <i>колективне господарство</i>) — форма сільськогосподарського підприємства в СРСР, стала масовою формою господарювання під час кампанії з форсованої колективізації (1929-1933), яка призвела до Голодомору 1932-1933 рр.	вул.	Жовтневий	Фермерська	Вул. Фермерська /Колгоспна/, вул. Господарська /Посівкомівська/, вул. Комбайнівська утворюють топонімічний ансамбль.
13	Колгоспний	в'їзд	Київський, 61085	Агрусовий	Урбанонім у приватному секторі.
14	Колгоспний	в'їзд	Київський, 61107	Шипшиновий	Урбаноніму приватному секторі.
15	Комуни Комуна – форма суспільної організації, одне з ключових понять	вул.	Фрунзенський	Республіканська	Республіка (від лат. <i>res publica</i> — справа громади) — форма державного правління, за якої верховні органи державної влади обираються на певний термін, з окресленими законами повноваженнями; існує поділ

	комуністичного вчення; форма соціалістичної сільськогосподарської та промислової кооперації у Радянській Росії та СРСР у 1918-1920-х рр.				влади на законодавчу, виконавчу, судову. Форма правління в Україні (Конституція України, ст. 5).
16	Конарева	вул.	Холодногірський	Євгена Котляра	Котляр Євген Миколайович (14.04. 1980, Харків — 20.02. 2014, Київ) — харків'янин, активіст Євромайдану. Загинув від кулі снайпера на вулиці Інститутській у Києві. Герой України

17	<p>Культкомівський</p> <p>Культурна комісія (Культком) – назва радянських партійних, профспілкових, громадських культурних відділів у 1920-1930-х рр.</p>	пров.	Жовтневий	Миколи Алексіна	<p>Алексін Микола Миколайович (1877 — 1943) — полковник армії Української Народної Республіки. З квітня 1918 року — курсовий старшина Інструкторської школи старшин Армії УНР, згодом — Армії Української Держави. З листопада 1918 року — сотенний командир Чугуївської військової юнацької школи Армії Української Держави, згодом — Дієвої армії УНР. У 1920-х рр. жив на еміграції у Польщі, повернувся на Батьківщину. Станом на 1926 рік мешкав у Харкові. 1930 притягався ДПУ як учасник контрреволюційної організації. 7 березня 1943 році заарештований та засуджений до 5 років заслання до Кустанайської області. Помер після Другої світової війни у Ніжині.</p> <p>Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті» від 09 квітня 2015 року та Указу Президента України № 17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917 – 1921 років» від 22 січня 2016 року.</p>
18	Культкомівський	в'їзд	Жовтневий	Володимира Рідченка	<p>Рідченко Володимир Миколайович (1893 —?) — підполковник Армії Української Народної Республіки. Народився у м. Харків. З січня 1918 р. — командир сотні Окремого куреня ім. Яна Кармелюка військ Центральної Ради. З грудня 1918 р. — командир 1-го куреня 2-го Запорізького полку ім. Я. Кармелюка Дієвої армії УНР. Учасник Першого Зимового походу у складі збірного пішого полку Запорізької дивізії. У</p>

					<p>1920–1921 рр. — командир 8-го Кармелюцького куреня 3-ї Запорізької бригади 1-ї Запорізької стрілецької дивізії Армії УНР.</p> <p>Пропозиція у відповідності до ст. 1 та ст. 4 Закону України № 314-VIII «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті» від 09 квітня 2015 року та</p> <p>Указу Президента України №17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917 – 1921 років» від 22 січня 2016 року.</p>
19	Латиських Стрільців	вул.	Київський	Січових Стрільців	<p>Січові Стрільці — одна з регулярних частин Армії УНР у 1917–1919 рр.</p> <p>Пропозиція у відповідності до ст. 1, 4 Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті» від 09.04. 2015 р. та Указу Президента України № 17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917 – 1921 років» від 22.01. 2016 р.</p>
20	Лебедева Павла	вул.	Шевченківський	В'ячеслава Чорновола	<p>В'ячеслав Максимович Чорновіл (1937 — 1999) — український політик, публіцист, літературний критик, дисидент, правозахисник, політичний в'язень СРСР. Провідник українського національно-демократичного визвольного руху кінця 80-х — 90-х років; Герой України (2000, посмертно). Лауреат Міжнародної журналістської премії ім. Ніколаса Томаліна (1975). Народний депутат України (1990-1999), член української делегації в Парламентській Асамблеї Ради</p>

влади.				<p>Європи (1995-1999). Неодноразово бував у Харкові.</p> <p>Пропозиція у відповідності до ст. 1, 4 Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті» від 09.04. 2015 р. та Указу Президента України від 04.04.2016 р. № 126/2016 «Про відзначення 40-ї річниці створення Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінських угод».</p>
--------	--	--	--	---

21	<p>Маршала Жукова</p> <p>Жуков Георгій Костянтинович(19.11.1896 – 18.06.1974) - учасник встановлення радянської влади, радянський воєначальник, маршал, міністр оборони СРСР (1955-1957), член президії ЦК КПРС (1957), відзначився чисельними наказами про розстріли червоноармійців та мародерством на окупованих територіях Німеччини. Учасник придушення Угорської революції 1956 р.</p>	просп.	Комінтернівський, Фрунзенський	Петра Григоренка	<p>Григоренко Петро Григорович (16.10.1907-21.02.1987) —генерал-майор Радянської армії, ветеран Другої світової війни (1941-1945), начальник штабу 8-ї стрілецької дивізії 4-го Українського фронту, кандидат військових наук (1949), всесвітньо відомий правозахисник (особливо відзначився захистом прав депортованого кримськотатарського народу),сприяв утворенню 09.11.1976 р.Української Гельсінської групи. Навчався в 1929-1931 рр. у Харківському технологічному інституті (зараз – НТУ «ХП»).Нагороджений у 1997 р. орденом «За мужність» I ступеня (посмертно).</p> <p>Пропозиція у відповідності до ст. 1, 4 Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті» від 09.04.2015 р. та</p> <p>Указу Президента України від 04.04.2016 р. № 126/2016 «Про відзначення 40-ї річниці створення Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінських угод».</p>
----	---	--------	--------------------------------	------------------	--

22	<p>Минайленка</p> <p>Минайленко Іван Захарович (1902-1919) – революціонер-більшовик, учасник боротьби за встановлення радянської влади у Харкові, організатор Івано-Холодногірського райкому комсомолу (1918-1919).</p>	вул.	Жовтневий	Юрія Парашука	<p>Парашук Юрій Григорович (01.07.1966 р., м. Тальне, Черкаська область — 20.02. 2014 р., Київ) — громадський активіст, волонтер Євромайдану. Герой України. Жив і працював у Харкові кілька років до Революції Гідності.</p>
23	<p>Міліціонера</p> <p>Отримав назву в 1929 р. на честь 10-річчя створення робітничо-селянської міліції (1919 р.), яка в 1919-1930-х використовувалась, у тому числі, як каральний інструмент, брала участь у придушенні антирадянських виступів та селянських повстань.</p> <p>У 1919 р. міліція (ополчення) брала участь у встановленні радянської влади в Харкові, роззброєнні українських військових підрозділів, блокуванні та захопленні адміністративних установ.</p>	майдан	Жовтневий	Національної гвардії	На вшанування Національної гвардії України
24	Міліціонера	вул.	Київський	Гідропаркова	Розташована поруч з Журавлівським гідропарком.

25	Міліціонера	проїзд	Київський	Горіховий	
26	Островського Островський Микола Олексійович (1904-1936) –радянський військовий та партійний діяч, письменник; учасник встановлення радянської влади в Україні, служив у бригаді Котовського, 1-й кінній армії та частинах особливого призначення Червоної армії (ЧОН), співробітник Ізяславської ЧК (1919-1921), секретар райкому комсомолу в Берездові та Ізяславі, секретар окружному комсомолу в Шепетівці (1924); бригадний комісар Політуправління Червоної армії (1936).	вул.	Жовтневий	Яснополянська	Ясна Поляна – історичний район м. Харкова.

27	<p>Паризької Комуни</p> <p>Паризька Комуна — революційний уряд, який захопив владу в Парижі (18 березня — 28 травня 1871 р.). Був оголошений марксистами першим в історії прикладом диктатури пролетаріату, став важливим символом комуністичного тоталітарного режиму.</p> <p>Вулиця отримала назва в 1936 р.</p>	вул.	Київський	Генерала Удовиченка	<p>Удовиченко Микола Іванович (1885—1935) — генерал-хорунжий Армії УНР. член українського генерального військового комітету Центральної Ради. начальник розвідного відділу Гайдамацького Коша Слобідської України, начальник головного управління персонального складу Головного штабу УНР, у подальшому — Української Держави.</p> <p>Пропозиція у відповідності до ст. 1 та ст. 4 Закону України № 314-VIII «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті» від 9 квітня 2015 року та Указу Президента України № 17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917 – 1921 років» від 22 січня 2016 року.</p>
28	<p>Першої Маївки</p> <p>Перший масовий виступ робітників Харкова, підготовлений місцевим комітетом РСДРП 1 травня 1900 року.</p>	вул.	Холодногірський	Героїв Чорнобиля	Вшанування учасників ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС у рік 30-річчя трагедії
29	Першої Маївки	пров.	Холодногірський	Копиловський	Історична назва.

30	<p>Повстання</p> <p>Отримав назву у 1925 р., на честь 20-річного ювілею грудневого збройного повстання робітників харківських заводів Гельферіх-Саде, Мельгозе та ХПЗ. Серед організаторів повстання відзначились більшовицька група «Вперед» та особисто Артем (Сергєєв).</p>	майдан	Комінтернівський, Московський, Червонозаводський	Захисників України	На честь захисників України всіх поколінь
31	<p>Повстання</p> <p>Отримав назву у 1925 р., на честь 20-річного ювілею грудневого збройного повстання робітників харківських заводів Гельферіх-Саде, Мельгозе та ХПЗ. Серед організаторів повстання відзначились більшовицька група «Вперед» та особисто Артем (Сергєєв).</p>	пров.	Червонозаводський	Кінний	Історична назва.

32	<p>Посівкомівська</p> <p>Посівні комітети (посівкоми) – виконавчі органи радянської влади часів воєнного комунізму, створювалися постановою Раднаркому від 2 лютого 1919 р. для контролю над посівними площами та врожаєм</p>	вул.	Жовтневий	Господарська	<p><i>вул. Господарська /Посівкомівська/, вул. Фермерська /Колгоспна/, вул. Комбайнівська утворюють топонімічний ансамбль.</i></p>
33	<p>Правди</p> <p>Назви на честь газеті «Правда» – головного друкованого органу ЦК КПРС.</p>	просп.	Шевченківський	Незалежності	<p>Проспект Незалежності утворює топонімічний ансамбль з майданом Свободи.</p>

34	<p>Профінтерну</p> <p>Червоний інтернаціонал профспілок (Профінтерн) – міжнародна організація комуністичних та ліворадикальних профспілок, які не увійшли до Амстердамського інтернаціоналу. Створений у Москві у 1921 р., фактично перебував під контролем Іноземного відділу НКВС.</p>	вул.	Фрунзенський	Івана Багряного	<p>Багряний Іван (Лозов'ягін Іван Павлович, 1906, м. Охтирка, Харківська губ. – 1963, м. Новий Ульм, ФРН) – український поет, прозаїк, публіцист, політичний діяч, автор романів «Тигролови», «Сад Гетсиманський». У 1928-1932, 1938-1939 рр. жив у Харкові. Зазнав політичних репресій, про які написав одним з перших у світовій літературі.</p> <p>Пропозиція у відповідності до ст. 1 та ст. 4 Закону України № 314-VIII «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті» від 9 квітня 2015 року</p>
35	<p>Радгоспна</p> <p>Від скорочення «Радянське господарство» – державне сільськогосподарське підприємство. В Україні масовими стали під час кампанії суцільної колективізації 1929-1933 рр. (- назва пов'язана з діяльністю комуністичної партії та організацією в Україні Голодомору 1932–1933 рр.).</p>	вул.	Київський	Івана Піддубного	<p>Піддубний Іван Максимович (1871-1949) – український спортсмен. Шестиразовий чемпіон світу з боротьби, і 25 років поспіль залишався непереможним у світі борцем.</p> <p>Вул. Івана Піддубного /Радгоспна/, в-д Баркалова /Колгоспний/, пров. Бабкіна /Радгоспний/, вул. Фізкультурна, пров. Фізкультурний, вул. Фестивальна, пров. Фестивальний утворюють топонімічний ансамбль.</p>

36	Радгоспний (- назва пов'язана з діяльністю комуністичної партії та організацією в Україні Голодомору 1932–1933 рр.).	пров.	Київський	Олександра Бабкіна	<p>Бабкін Олександр Іванович (1906 - 1991, Харків) – український спортсмен, воротар команди Харківського паровозобудівного заводу (ХПЗ) - «Червоний залізничник» - «Локомотив» у 1924-1937 рр. (зараз – ФК «Металіст»); з 1929 р. – воротар збірної Харкова та збірної УРСР; футбольний тренер.</p> <p>Вул. Івана Піддубного /Радгоспна/, в-д Баркалова /Колгоспний/, пров. Бабкіна /Радгоспний/, вул. Фізкультурна, пров. Фізкультурний, вул. Фестивальна, пров. Фестивальний утворюють топонімічний ансамбль.</p>
37	Соціалістична	вул.	Холодногірський	Європейська	Одна з історичних вулиць міста, географічно зорієнтована на північний захід, символізуватиме прагнення України і Харкова до європейської інтеграції
38	Соціалістичний	в'їзд	Холодногірський	Миколи Топчія	<p>Топчій Микола Миколайович (01.06. 1973, смт Близнюки Харківської області–02.05. 2014, м. Слов'янськ Донецької області) – майор, бортовий авіаційний технік вертолітної ланки 16-ї окремої бригади армійської авіації. Загинув від ураження сепаратистами вертольоту Мі-24 поблизу м. Слов'янськ.</p>

39	Соціалістичний	пров.	Холодногірський	Володимира Усенка	<p>Усенко Володимир Всеволодович (24.06. 1965 р., м. Харків – 28.08. 2014 р., с. Новокатеринівка, Старобешівського району Донецької області) – старший водій-гранатометник 92-ої окремої механізованої бригади. У ніч з 27 на 28 серпня 2014 р. був у складі ротно-тактичної групи 92-ї окремої механізованої бригади, розстріляної диверсійно-розвідувальними групами та російською артилерією неподалік від с. Новозарівка. Востаннє товариши по бригаді бачили В. В. Усенка наприкінці колони, де він надавав першу медичну допомогу пораненим. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).</p>
40	Союзна	вул.	Шевченківський	Волонтерська	<p>Волонтер — добровільний помічник. Волонтерство як суспільний рух виникло на Заході у 1859 р. З початком окупації Криму та антитерористичної операції на сході України навесні 2014 року в Україні виник потужний волонтерський рух. Пріоритетами діяльності волонтерів є забезпечення українських військових та допомога вимушеним переселенцям. Допомога волонтерській діяльності та іншим формам громадської активності визначено стратегічним пріоритетом державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні.</p>

41	Союзний	пров.	Жовтневий	Симиренків	<p>Симиренки – рід українських промисловців, конструкторів і власників машинобудівних заводів, піонерів пароплавства на Дніпрі, вчених і практиків садівництва, меценатів української культури. Федір Симиренко був одним з перших українських цукрозаводчиків. Сини Федора Платон і Василь були відомими технологами і промисловцями, меценатами української культури; Платон захоплювався садівництвом, фінансував друк «Кобзаря» Т. Шевченка.</p> <p>Син Платона Лев і онук Володимир були визначними помологами, засновниками раціонального садівництва не лише в Україні, а й в усій Російській Імперії, згодом в СРСР.</p> <p><i>Пров. селекціонерів Симиренків /Союзний/ доповнює топонімічний ансамбль вул. Селянської, пров. Землемірного, пров. Орача, пров. Селянського.</i></p>
----	---------	-------	-----------	------------	--

42	<p>Спартаківський (Спартаківський)</p> <p>Союз Спартака - марксистська організація в Німеччині початку ХХ століття. В Листопадовій революції 1918 р. спартаківці висували гасло «Вся влада Радам!», домагалися встановлення у Німеччині радянської республіки. 01.01. 1919 року Союз Спартака увійшов у Комуністичну партію Німеччини.</p>	пров.	Шевченківський	Монастирський	<p>Історична назва.</p> <p>Розташований навпроти Покровського монастиря.</p>
43	Спартака (Спартака)	вул.	Московський	Львівська	<p>Львів – місто обласного підпорядкування в Україні, адміністративний центр Львівської області, національно-культурний та науково-освітній осередок країни, великий промисловий центр і транспортний вузол, вважається столицею Галичини та центром Західної України. У Львові є вул. Харківська.</p>

44	<p>Столетова</p> <p>Столстов Всеволод Миколайович (1906-1989) – Радянський державний діяч, голова міністерства вищої освіти СРСР. Після його статті у «Правді» про «О вражеской науке» один з найстаріших агрономів країни, академік М. Тулайков, а також Г. Мейстер були розстріляні.</p>	вул.	Московський	Веделя	<p>Ведель Артем Лук'янович (1767-1808) — український композитор, диригент, співак, скрипаль. Випускник Києво-Могилянської академії. У 1796-1798 рр. проживав у Харкові. Тут А. Ведель організував новий намісницький хор і оркестр, викладав спів і музику в Казенному училищі при Харківському колегіумі. керував губернською капелою, його учні посідали найперші місця у придворній капелі Санкт-Петербурга та Петербурзьких митрополичих хорах. Написав концерти: «Воскресни Боже», «Услиши Господи глас мой» та інші. Концерти Веделя вивчалися й виконувались у Харківському колегіумі, їх співали у церквах.</p> <p><i>вул. Столетова /Веделя/, пров. Мусоргського, вул. Вагнера утворюють топонімічний ансамбль.</i></p>
45	<p>Тимурівців</p> <p>Тимурівці – члени піонерської організації, учасники руху послідовників персонажів твору А. Гайдара «Тимур та його команда». (Аркадій Гайдар - є в Списку УІНП)</p>	вул.	Московський	Владислава Зубенка	<p>Зубенко Владислав Віталійович (22.04.1991, м. Харків – 28.02.2014, м. Харків) — учасник Євромайдану, герой «Небесної Сотні». Герой України (указ від 21.11.2014). Закінчив ХДАЗТ, працював на Південній залізниці, смертельно поранений 20.02.2014 на вул. Інститутській.</p>

46	<p>Тореза</p> <p>Торез Моріс(1900-1964)— діяч французького і міжнародного комуністичного руху, генеральний секретар Французької комуністичної партії. Заочно засуджений до страти за дезертирство з французької армії в 1940 р., у 1944 р. помилуваний президентом Де Голлем. Прихильник політики Й. Сталіна.</p>	вул.	Московський	Юрія Лавріненка	<p>Лавріненко Юрій Андріанович (03.05.1905—14.12.1987) — український літературознавець, публіцист, есеїст, критик, редактор, дослідник «Розстріляного відродження». У 1926 – 1930 рр. жив у Харкові.</p> <p><i>Повернення історичної назви «Познанська» є недоцільним через наявність у Харкові вул. з такою назвою.</i></p> <p><i>Вул. Лавріненка /Тореза/ утворює топонімічний дует з вул. Академіка Білецького.</i></p>
47	<p>Ульянова Олександра</p> <p>Ульянов Олександр Ілліч (1866 - 1887) – російський терорист, революціонер, один з організаторів і керівників «Народної волі», учасник замаху на імператора Олександра III (за що засуджений до страти). Старший брат В.І.Леніна.</p>	вул.	Київський	Миколи Манойла	<p>Манойло Микола Федорович (08.12.1927, с. Манили Валківського району харківської області – 22.09.1998, м. Харків) – український оперний співак (баритон), педагог, громадський діяч, соліст Харківського театру опери і балету (1958-1987), народний артист УРСР (1971), народний артист СРСР (1976), професор Харківського інституту мистецтв ім. І.П.Котляревського</p> <p><i>Вулиці Манойла і Шаляпіна утворюють топонімічний ансамбль.</i></p>
48	Червона	вул.	Червонозаводський	Миколаївська	<p>Миколаїв – обласний центр Миколаївської області.</p> <p><i>Вул. Луцька і вул. Миколаївська доповнюють топонімічний ансамбль вул. Макіївської, в'їзду Макіївського, вул. Обоянської, вул. Азербайджанської, вул. Донецької, вул. Саратовської.</i></p>

49	Червона Алея	вул.	Жовтневий	Рівненська	Рівне – історичне місто, обласний центр України, значний економічний і культурний центр держави.
50	Червона Алея Отримала назва у 1936 р.	в'їзд	Жовтневий	Демидівський	Демидівка – центр Демидівського району Рівненської області
51	Червона Алея 2-й	в'їзд	Жовтневий	Корецький	Корець – місто районного значення Рівненської області
52	Червоний	в'їзд	Київський	Петропавлівський	Від Петропавловського храму, який розташований поруч.
53	Червоні Ряди	вул.	Холодногірський	Ярмаркові Ряди	Похідна від історичної назви Ярмарковий провулок.

54	Червонобаварська	вул.	Жовтневий	Євгена Решетникова	<p>Решетников Євген Миколайович (1881 — після 1931) — полковник армії УНР. Народився у м. Харків. Закінчив Петровський Полтавський кадетський корпус. В українській армії з квітня 1918 р. — командир батареї 11-ї легкої гарматної бригади Армії УНР, згодом — Армії Української Держави, служив у гарматному полку військ Директорії, був у польському полоні. 1919-1920 рр. У 1931 р. був засуджений до 10 років виправно-трудових робіт. Подальша доля невідома.</p> <p>Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті» від 09 квітня 2015 року та Указу Президента України № 17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917 – 1921 років» від 22 січня 2016 року.</p>
----	------------------	------	-----------	--------------------	---

55	Червоного Льотчика	вул.	Шевченківський	Шевельова	Юрій Володимирович Шевельов (1908, Харків — 2002, Нью-Йорк) – славіст-мовознавець, історик української літератури, літературний і театральний критик, активний учасник наукового та культурного життя української еміграції. Професор Гарвардського, Колумбійського університетів. Іноземний член НАН України (1991). 1949 — доктор філософії. Президент УВАН у 1959–1961 та 1981–1986 роках. Член Американського лінгвістичного товариства, Польського інституту мистецтв і науки в США. Почесний доктор <u>Альбертського</u> , <u>Лундського</u> , Харківського університетів та Києво-Могилянської академії.
56	Червоноселищна	вул.	Холодногірський	Капустинська	Від історичної назви – Капустянський (Капустинський) провулок.
57	Червоношкільна	наб.	Червонозаводський	Гімназійна	Історична назва
58	Червоношляховий	пров.	Московський	Оksamитовий	Провулок у приватному секторі.

59	<p>Чернікова</p> <p>Черніков Олександр (?-1919) — революціонер, член більшовицького підпілля в Харкові, учасник встановлення радянської влади в Україні.</p>	вул.	Жовтневий	Івана Кобзи	<p>Кобза Іван Іванович (1874 – 1928) — український громадський та військовий діяч доби визвольних змагань 1917-1921 рр. Брав участь у формуванні підрозділів козацьких на Харківщині, отаман Вільного козацтва. У листопаді 1918 р. з сформував Харківський Слобідський Кіш, підрозділ Запорізького корпусу армії УНР. І.Кобза був незмінним командиром кошу до самого його розформування у червні 1919 р. Був довіреною особою Головного отамана військ УНР Симона Петлюри. Після проголошення радянським урядом амністії для офіцерів і солдатів українських армій у 1922 р. І.Кобза повернувся до Харкова. У 1922—1928 рр. викладав у Харківському Технологічному інституті. 3 березня 1928 р. був заарештований ДПУ і висланий на Соловки. Протягом року І.Кобза був розстріляний за нез'ясованих обставин.</p> <p>Пропозиція у відповідності до ст. 1 та ст. 4 Закону України № 314-VIII «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті» від 9 квітня 2015 року та Указу Президента України №17/2016 «Про заходи з відзначення 100-річчя подій Української революції 1917 – 1921 років» від 22 січня 2016 року.</p>
----	---	------	-----------	-------------	--

60	<p>Шліхтера</p> <p>Шліхтер Олександр Григорович (1868-1940) – радянський державний і партійний діяч, учасник встановлення радянської влади в Росії та Україні, народний комісар земельних справ, народний комісар продовольства (1917-1918), член Тимчасового робітничо-селянського уряду України (1918-1919), народний комісар продовольчих справ УСРР (1919), голова Тамбовського губвиконкому (1920-1921), придушував селянський повстанський рух.</p>	вул.	Київський	Юрія Кнорозова	<p>Кнорозов Юрій Валентинович (19.11.1922, Харків – 31.03.1999, Санкт-Петербург) — радянський історик та етнограф, спеціаліст з епіграфіки та етнографії; засновник радянської школи майяністики. Доктор історичних наук (1955). Лауреат Державної премії СРСР (1977). Кавалер Ордена Ацтекського орла (Мексика) та Великої золотої медалі (Гватемала). Відомий своєю <i>дешифровкою писемності майя</i>, впровадженням математичних методів дослідження недешифрованих писемностей. Навчався на історичному факультеті Харківського державного університету ім. А. М. Горького.</p>
----	--	------	-----------	----------------	---